

Sygn. akt II CSK 483/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa T. C.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] Spółce Akcyjnej w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej M. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 marca 2017 r. naruszenie art. 362 k.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na niewłaściwe zastosowanie art. 362 k.c. i w konsekwencji przyjęcie, że powód przyczynił się w 50% do powstania szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Aby mogło dojść do stwierdzenia przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody w rozumieniu art. 362 k.c., szkoda musi być niepodzielnym rezultatem dwóch zdarzeń, pozostających ze sobą w adekwatnym związku przyczynowym: zdarzenia przypisywanego zobowiązanemu do naprawienia szkody i zachowania samego poszkodowanego.

Podejmowana przez sąd, po stwierdzeniu przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody, w ramach sędziowskiego wymiaru sprawiedliwości, decyzja o odpowiednim zmniejszeniu obowiązku odszkodowania z powodu przyczynienia się, tj. decyzja o tym, czy i w jakim zakresie obowiązek odszkodowania ulega z powodu przyczynienia się zmniejszeniu, zależy od całokształtu okoliczności sprawy, a zwłaszcza od stopnia winy obu stron (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2014 r., I CSK 295/13 i liczne cytowane w nim orzeczenia, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2017 r., I CSK 213/16 oraz wyrok Sądu najwyższego z dnia 8 września 2017 r., II CSK 842/16).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa.

W sprawie, w świetle wskazanej wykładni i praktyki stosowania art. 362 k.c., nie budzi wątpliwości, ani przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, po starannym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, że powód przyczynił się, w rozumieniu tego przepisu, do powstania doznanej szkody, wsiadając do samochodu, którego kierowca - sprawca wypadku był pod wpływem alkoholu (1,25 prom.), ani zmniejszenie przez Sąd Apelacyjny na podstawie tego przepisu o połowę obowiązku naprawienia szkody doznanej przez powoda. W każdym razie, ani jedno, ani drugie, nie budzi takich wątpliwości, które mogłyby uzasadniać zarzut kwalifikowanego, w przedstawionym wyżej znaczeniu, naruszenia art. 362 k.c. przez Sąd Apelacyjny.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

jw

l.n